

בעזהש"ת

קזמזרס

הידיד שלי תורה

פרשת נח

יו"ל על ידי

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל

מסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קרית יואל - בני ברק

כיתה ו' (א-ב)

הר"ר מרדכי מנחם שווארץ הי"ו

הר"ר יואל וויינבערגער הי"ו

חידו"ת לפרשת נח

נח תמים הי' בדורותיו.

וברש"י יש דורשים אותו לשבח,
ויש דורשים אותו לגנאי, שאילו הי'

בדורו של אברהם
לא הי' נחשב
לכלום, ע"כ.

ולכאורה קשה
דאם יכולים
לדרוש לשבח,
אמאי יש דורשים
לגנאי. אלא רש"י
בא לפרש דאיך הי'
ניכר שנח הי' איש
צדיק תמים, לכן
פירש דהרי יש
שהיו דורשים אותו
לשבח, והיו גם
אחרים שהיו
דורשים אותו
לגנאי, ומזה מוכח

שהי' צדיק תמים, כמאמר הגמ'
דמי שמוכיח לדורו שלא יעשו
עבירות, תמיד יהיו לו שונאים

[שמואסים בדברי
תוכחה] וזהו ראיה
על צדקתו, וכן בכל
הדורות היו
הצדיקים מוכיחים
לבני דורם.

ורש"י מפרש איך
ידעינן שנח הי'
איש צדיק וכו',
ולזה אמר דיש
שהיו דורשים אותו
לשבח, ויש שדרשו
אותו לגנאי.

(בית יעקב)

צהר תעשה לתיבה.
פרש"י יש אומרים
חלון ויש אומרים

ויבוא נח ובניו אל התיבה מפני מי המבול

זאגט רש"י, נח האט יא געגלייבט און
נישט געגלייבט אין דעם מבול, לכאורה
איז שווער צו פארשטיין ווי קען מען
זאגן אויף נח אז ער האט נישט
געגלייבט ווען די תורה זאגט אויף אים
צדיק תמים?

נאר די תירוץ איז, נח האט געגלייבט
ביז די לעצטע מינוט אז די רשעים וועלן
מאכן תשובה, און עס וועט נישט דארפן
קומען א מבול, איז דער פשט אזוי "נח
מקטני אמנה היה מאמין" ער האט
געגלייבט אז אפילו די שוואכע מענטשן
וועלן אויך מאכן תשובה ווען זיי וועלן
זעהן אז עס קומט אן די מבול, אבער
"ואינו מאמין שיבוא המבול", און ווייל
יעדער וועט תשובה טוהן וועט טאקע
נישט קומען קיין מבול.

(הרה"ק ר"י מווארקא זי"ע)

אבן טובה היה שם המאירה להם,
ונל"פ עפי"ד רשיז"ל בפרשתן עה"כ
נח איש צדיק יש דורשים אותו
לשבח אילו היה בדורו של אברהם
היה צדיק ביותר, ויש דורשים
לגנאי אילו היה בדורו של אברהם
לא היה נחשב לכולם, ונ"ל דהני

כוונת דהע"ה בתהלים ה' "לי"
בעוזרי היינו בזכות עצמי, אז ואני
אראה בשונאי דאז אוכל לראות
במפלת שונאי, ומהאי טעמא כתיב
גבי לוט אל תביט אחריו דכיון
שניצל רק בזכותיה דאברהם ולא
בזכות עצמו לכן לא הי' רשאי

לראות במפלת
סדום, וא"כ שפיר
מובן פלוגתתם
בזה דמאן דדריש
לשבח אם כן ניצל
בזכות עצמו
וממילא יוכל
לראות במפלת
שונאיו ולדידיה
יתפרש צוהר חלון,
ומאן דדריש לגנאי
יפרש צוהר אבן
טובה המאיר
לפנים אבל לא
יוכל לראות לחוץ.

(דברי מהרי"א)

שנים שנים באו אל נח אל התיבה

אויף דעם פסוק איז דא א מדרש פליאה
"אלו הימים שגומרים עליו הלל", די זענען
די טעג וואס מען ענדיגט אויף דעם הלל,
פרעגן די מפורשים וואס איז פשט אין די
מדרש?

מ'קען עס מסביר זיין, עס איז דא א סימן
פון ב'ב'ט'ח' אויף די טעג וואס מען זאגט
גאנץ הלל: "ב" - איז די צוויי ערשטע טעג
פון פסח; "ב" - איז די צוויי טעג פון
שבועות; "ט" - איז די אכט טעג פון סוכות
און שמחת תורה; "ח" - איז חנוכה.

דאס איז מרומז אין דעם פסוק "שנים
שנים" - מיינט מען די צוויי טעג פון פסח
און שבועות; "באו" - באטרעפט ניין (9),
פונקט ווי די טעג פון סוכות; "אל נח" -
באטרעפט ניין און אכציג (89) פונקט ווי די
ווארט חנוכה.

(הג"ר שמשון מאוסטרפוליא זי"ע)

פלוגתות מישך
שייכו אהדדי,
דהנה חילוק יש בין
אם ניצול האדם
בזכות עצמו לבין
ניצל בזכות אחרים
דאם דאם ניצל
בזכות עצמו יזכה
גם לראות במפלת
שונאיו אבל הניצל
בזכות אחרים דיו
בזה שהוא ניצל
אבל לא יזכה
לראות במפלת
שונאיו וזהו אפשר

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייחסות ב"ק מרן רבינו הקדוש זיעעב"א - בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

בס"ד